

Teixos de Can Pobla

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Pobla
Emplaçament Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 856

Coordenades:

Latitud: 41.63656
Longitud: 2.0173
UTM Est (X): 418153
UTM Nord (Y): 4609892

Classificació

Número de fitxa 08120 - 330
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Ordre de 5 de novembre de 1984, sobre la protecció de plantes de la flora autòctona amenaçada a Catalunya. DOGC, 493, 12 de desembre de 1984.

Accés Fàcil
Titularitat Privada
Titular: 08119A006000020000YH

Fitxes associades:

[Can Pobla](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 01/04/2021 - 16:44

Descripció

Dos espècimens de *Taxus baccata* situats al jardí de la casa residencial de Can Pobla, al costat de xiprers de grans dimensions. El primer està situat a la façana orientada al nord, mentre que el segon exemplar està situat en direcció est, un cop passada l'ermita dedicada a Sant Esteve, adossada a la casa.

Es tracta de dues coníferes de creixement lent, de grans dimensions, d'entre quinze a vint metres d'alçada per una capçada que oscil·la entre els sis i vuit metres (mides aproximades). El tronc és de color marró, amb l'escorça bruna i llisa, que es clivella i cau formant crostes. Les fulles són lanceolades, de color verd fosc per l'anvers i més pàl·lides pel revers, que mesuren entre 1 i 4 cm de llarg per 2 a 3 mm d'amplada, agrupades espiralment sobre el peduncle. La capçada acostuma a tenir un port piramidal, formada per moltíssimes branques i branquillons pènduls d'un to verd apagat.

Com a planta dioica, presenta flors unisexuals, masculines i femenines en peus diferents. Cadascuna de les pinyes, conté una única llavor que mesura entre 4 i 7 mm de llargària. Aquesta s'envolta per una estructura vermella en forma de baia, anomenada arillus, que un cop pol·linitzada, necessita de 6 a 9 mesos per madurar. Floreix cap a finals d'hivern o a inicis de primavera.

Tot i que prefereix els sòls calcaris, el seu hàbitat és de llocs ombrívols, frescos i de sòl profund com les canals o barrancs i resisteix molt bé el fred, per això el podem trobar en altituds de 800 a 1.100 metres al costat d'un boix grèvol o d'un auró.

Observacions:

El nom genèric de *Taxus*, emprat per Virgili i Plini, sembla derivat del grec *taxis*, que “fila” (per la disposició de les seves fulles), “*taxus*” per la fusta resistent i alhora flexible i “*toxicos*” que significa verí. Mentre que el nom específic de *baccata*, prové del llatí, “baia”.

Història

El teix és un arbre molt apreciat en ornamental. La seva fusta, emprada en ebenisteria, a l'antiguitat fou utilitzada per a la construcció d'arcs i llances. Els egipcis l'empraren també en la construcció de sarcòfags.

Se l'associa als cultes pagans precristians, i per aquesta raó no és estrany trobar-ne a prop d'esglésies, com és el cas de l'ermita de Sant Esteve, dins de la propietat de Can Pobla.

És una planta altament verinosa que produeix hipotensió, depressió cardíaca i la mort. La única part que no és tòxica és l'aril que envolta la llavor. Les cabres o les vaques la toleren relativament bé, però poden tenir avortaments. Per als èquids és mortal.

A excepció dels *arilli*, tots contenen una substància tòxica, la *taxina*, que s'utilitza en tractaments de quimioteràpia. De l'escorça hi ha una substància anomenada taxol, amb propietats anticanceroses, eficaç contra el càncer d'ovari, pell, mama i còlon. El laboratori Centr for Plant Biotechnology de la Universitat de Toronto (Canadà) està treballant en l'obtenció del taxol mitjançant mètodes de laboratori basats en el cultiu de cèl·lules vegetals procedents del teix.

Bibliografia

PASCUAL, Ramon (1994). Guia dels arbres dels Països Catalans. Barcelona. Pòrtic Natura, pp. 74-75.

